

Την ανάγκη χάραξης νέας εθνικής πολιτικής για το φάρμακο, η οποία να στηρίζει την εγχώρια παραγωγή, επισημαίνει ο πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας Θόδωρος Τρύφων. Κομβικό σημείο για την αύξηση της διείσδυσης των γενοσήμων στην Ελλάδα,

υπογραμμίζει, αποτελεί η δυνατότητα του γιατρού να προτείνει και εμπορική ονομασία για το γενόσημο. Παράλληλα, προτείνει να διασφαλιστεί ένα 10% μεγαλύτερο περιθώριο κέρδους για τον φαρμακοποιό όταν αυτός χορηγεί γενόσημο ή υποκαθιστά πρωτότυπο με γενόσημο.

Θόδωρος Τρύφων, πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας

«Θέλουμε κίνητρα για τα ελληνικά γενόσημα»

Όλες οι μελέτες δείχνουν ότι η εγχώρια φαρμακοβιομηχανία αποτελεί ένα από τα λίγα ατού της ελληνικής οικονομίας. Δώστε μας μία εικόνα του κλάδου.

Με τεχνογνωσία 50 ετών και 20 σύγχρονες παραγωγικές μονάδες, η ελληνική φαρμακοβιομηχανία αντιπροσωπεύει το 60% των θέσεων εργασίας του κλάδου και πάνω από το 90% των νέων επενδύσεων. Εκτός όμως από βιομηχανία παραγωγής, αποτελεί και μια ερευνητική βιομηχανία, επενδύοντας 30 εκατ. ετησίως σε περισσότερα από 80 προγράμματα σε συνεργασία με ερευνητικούς φορείς στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Επιτέλεση αυτών αποτελεί η κατοχύρωση περισσότερων από 70 διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας σε έναν σημαντικό αριθμό χωρών του εξωτερικού. Η εξαγωγική δυναμική των ελληνικών φαρμακοβιομηχανιών φέρνει το ελληνικό επώνυμο φάρμακο σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής

Ένωσης και συνολικά σε 80 χώρες παγκοσμίως, γεγονός που καθιστά το ελληνικό φάρμακο δεύτερο εξαγωγικό προϊόν της χώρας.

Η νέα κυβέρνηση έχει δηλώσει από την πρώτη στιγμή ότι θα στηρίξει την εγχώρια φαρμακοβιομηχανία. Τι θεωρείτε από την πλευρά σας ότι σημαίνει αυτό εμπράκτως;

Είναι γεγονός ότι η ηγεσία του υπουργείου Υγείας έχει τοποθετηθεί υπέρ της τόνωσης της ελληνικής παραγωγής φαρμάκων και της αναγνώρισης του ρόλου των γενοσήμων στις φαρμακευτικές θεραπείες, στο πλαίσιο μιας νέας εθνικής πολιτικής φαρμάκου. Ωστόσο, το ζητούμενο μας δεν είναι να λάβουμε κάποιου είδους στήριξη από την πολιτεία. Το κύριο ζητούμενό μας σχετίζεται με την ύπαρξη μιας φαρμακευτικής πολιτικής που να αξιοποιεί τη δυνατότητα της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας να καλύψει το

εφαρμοσμένο τα τελευταία χρόνια. Τα μέτρα που υλοποιήθηκαν εστίασαν στην επιβολή εξαντλητικών μειώσεων στις τιμές των οικονομικών γενοσήμων. Το πρόβλημα της φαρμακευτικής δαπάνης αντιμετωπίστηκε δημοσιονομικά και όχι αναπτυξιακά και σίγουρα μονομερώς σε βάρος της ελληνικής παραγωγής.

Σε ό,τι αφορά στα γενόσημα, που αποτελούν τον κύριο κορμό στην παραγωγή της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας, είναι γεγονός ότι η χώρα μας ακολουθεί εντελώς αντίθετη πορεία στη χρήση τους από τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, στις οποίες τα γενόσημα αποτελούν την κύρια επιλογή φαρμακευτικής θεραπείας, με ποσοστά που φτάνουν το 60%-70% της συνολικής κατανάλωσης.

Επιπλέον, η απουσία μιας πολιτικής ενημέρωσης του κοινού για την ποιότητα των ελληνικών γενοσήμων, καθώς, επίσης, και για χαμηλότερες

πρωτότυπο με γενόσημο. Τονίζουμε, επίσης, ότι η πολιτική για το φάρμακο πρέπει να εστιάζει στα διαρθρωτικά μέτρα ελέγχου συνταγογραφίας, καθώς επίσης και της προσφοράς και της ζήτησης προς όφελος τόσο των ασθενών όσο και των Ταμείων.

Στην κατεύθυνση αυτή, πρέπει, επιτέλους, να σταματήσουν οι συνεχείς μειώσεις στις τιμές των οικονομικών φαρμάκων. Η εμμονή σε αυτή τη λογική θα οδηγήσει στην υποκατάσταση των προσιτών ελληνικών φαρμάκων από ακριβές θεραπείες, καθώς η παραγωγή τους θα καταστεί ασύμφορη, με συνέπεια την απόσυρσή τους από την αγορά.

Όμως, είναι αλήθεια ότι σε σύγκριση με άλλες χώρες έχουμε πολύ υψηλές τιμές στα εκτός πατέντας και γενόσημα σκευάσματα

Αυτό πιθανώς να ίσχυε παλαιότερα. Τα τελευταία πέντε χρόνια οι μειώσεις που επιβλήθηκαν στις τιμές των γενοσήμων φαρμάκων ανήλθαν στη χώρα μας σε ποσοστό της τάξεως του 60%. Οι τιμές διαμορφώθηκαν σε εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα, ενώ, εάν συνυπολογιστούν τα rebate και clawback που μας επεβλήθησαν, η τελική τιμή του γενοσήμου διαμορφώνεται περίπου στο 27% του πρωτοτύπου.

Ωστόσο, και παρά τη δραματική αυτή μείωση, τα μερίδια αγοράς των γενοσήμων, που, όπως σας ανέφερα και νωρίτερα, αφορούν κυρίως σε φάρμακα ελληνικής παραγωγής, παρέμειναν καθηλωμένα στο επίπεδο του 20% της αγοράς προς όφελος των εισαγόμενων ακριβών φαρμάκων. Αυτό διαμορφώνει ένα πλαίσιο ασφυκτικών συνθηκών, στο οποίο επιχειρούν οι ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες και στο οποίο οι διαμορφούμενες τιμές των ελληνικών γενοσήμων είναι οριακές.

Θα μπορούσαν τα ελληνικά γενόσημα να κυκλοφορούν σε ακόμα χαμηλότερες τιμές; Είναι προφανές ότι οι τιμές των γενοσήμων στην Ελλάδα θα μπορούσαν να μειωθούν περισσότερο όσο αυξάνεται η διείσδυσή τους, όσο μεγαλώνει το μερίδιό τους στην αγορά, μέσω μιας οργανωμένης πολιτικής ενθάρρυνσης της χρήσης τους.

Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, ότι η μονοδιάστατη επικέντρωση στις τιμές εξυπηρετεί μόνο τα συμφέροντα των πολυεθνικών εταιρειών. Με έναν αριθμό συνταγών ο οποίος παραμένει στα προ κρίσης επίπεδα, με μια πολύ μεγάλη αύξηση στη συμμετοχή των ασφαλισμένων και με έναν πολύ υψηλό αριθμό ανασφάλιστων πολιτών, πιστεύω ότι είναι απαραίτητο, όσο ποτέ άλλοτε, να προχωρήσουμε σε διαρθρωτικά μέτρα ελέγχου της κατανάλωσης φαρμάκων. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι το πρόβλημα δεν είναι οι τιμές των γενοσήμων, αλλά η αύξηση της διείσδυσής τους και ο έλεγχος του όγκου των ακριβών φαρμάκων.

Η μονοδιάστατη επικέντρωση στις τιμές των γενοσήμων εξυπηρετεί μόνο τα συμφέροντα των πολυεθνικών εταιρειών. Πρέπει να εστιάσουμε σε διαρθρωτικά μέτρα ελέγχου της κατανάλωσης

70% των φαρμακευτικών αναγκών της πρωτοβάθμιας περίθαλψης και το 50% της νοσοκομειακής με ποιοτικά και ασφαλή φάρμακα σε προσιτές τιμές. Αυτό θα οδηγήσει σε μια σοβαρή εξοικονόμηση στον προϋπολογισμό, καθώς, επίσης, και σε προσιτές τιμές και χαμηλές συμμετοχές για τους ασφαλισμένους.

Παρά τις προβλέψεις του μνημονίου που ήθελαν αύξηση της χρήσης των γενοσήμων στην Ελλάδα, αυτό δεν μετουσιώθηκε στην πράξη. Τι έφταιξε ή, αντιστρόφως, τι θεωρείτε ότι πρέπει να αλλάξει;

Γ' αυτό ευθύνεται σαφώς η πολιτική που

συμμετοχές αποτέλεσε ένα ακόμη εμπόδιο για τη διείσδυσή τους. Παράλληλα, δεν υπήρξαν συγκεκριμένα κίνητρα που να ενθαρρύνουν τη συνταγογραφία του γιατρού σε μια τέτοια κατεύθυνση και να διασφαλίζουν τους όρους κερδοφορίας των φαρμακοποιών από την επιλογή διάθεσής τους.

Στο σημείο αυτό, θεωρούμε ότι κομβικό σημείο για την αύξηση της διείσδυσης των γενοσήμων αποτελεί η δυνατότητα του γιατρού να προτείνει και εμπορική ονομασία για το γενόσημο. Παράλληλα, θα πρέπει να διασφαλιστεί ένα 10% μεγαλύτερο περιθώριο κέρδους για τον φαρμακοποιό όταν αυτός χορηγεί γενόσημο ή υποκαθιστά

«Απαραίτητη η συστηματική αξιολόγηση ακριβών φαρμάκων»

Αρκετοί υποστηρίζουν ότι μόνο μέσω της δραστηρικής μείωσης της τιμής των γενοσήμων και της καθιέρωσης κινήτρων, με στόχο να αυξηθεί η κατανάλωσή τους, είναι δυνατόν αφενός να ελεγχθεί η φαρμακευτική δαπάνη και αφετέρου η πολιτεία να εξοικονομήσει πόρους, ώστε να αποζημιωθούν νέες, καινοτόμες και κατά τεκμήριο ακριβές θεραπείες. Τι λέτε εσείς;

Για το θέμα των ήδη χαμηλών τιμών των γενοσήμων σας απάντησα ήδη. Στο δεύτερο σκέλος, πιστεύω ακράδαντα ότι η διείσδυση της χρήσης των γενοσήμων μπορεί να επιφέρει σοβαρή εξοικονόμηση στη δημόσια φαρμα-

κευτική δαπάνη, απελευθερώνοντας πόρους για πραγματικά καινοτόμες φαρμακευτικές θεραπείες. Για να γίνει αυτό, είναι απαραίτητη, επίσης, και η συστηματική αξιολόγηση των ακριβών φαρμάκων που εισέρχονται στο σύστημα ως προς το θεραπευτικό αποτέλεσμα που προσφέρουν, ώστε να μη γίνεται κατάχρηση στην επιλογή τους. Τα στοιχεία, μάλιστα, για τη χώρα μας δείχνουν μια σαφή τάση υποκατάστασης των παλιών, καταξιωμένων και προσιτών φαρμάκων με ακριβότερες θεραπείες για τις ίδιες ενδείξεις, με συνέπεια την αύξηση του κόστους των φαρμακευτικών θεραπειών.

